

Na każdej polskiej monecie kolekcjonerskiej znajdują się:

- nominal
- wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej
- napis: Rzeczpospolita Polska
- rok emisji

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętnienia ważnych historycznych rocznic i postaci oraz do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie:
www.nbp.pl/monety

Na Państwa dodatkowe pytania odpowiedzą nasi konsultanci pod numerami tel. 22 185 91 59 oraz 22 185 13 03.

Sprzedaż wartości kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych NBP oraz przez sklep internetowy NBP.

9 listopada 2021 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie do obiegu banknotu kolekcjonerskiego o nominale 20 zł oraz złotej monety o nominale 500 zł „Lech Kaczyński. Warto być Polakiem”.

Narodowy Bank Polski jest centralnym bankiem państwa odpowiadającym za politykę pieniężną i stabilność cen. Jego funkcje określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa o NBP. NBP ma wyłączne prawo emisji pieniądza. Jako bank centralny nie prowadzi rachunków bankowych obywateli, nie przyjmuje od nich lokat, nie udziela kredytów. Prowadzi natomiast obsługę budżetu państwa, a także podmiotów sektora finansów publicznych. Gromadzi rezerwy walutowe państwa i zarządza nimi. Pełni funkcję banku banków, tworząc warunki do działania systemu bankowego. Jest również jednym z najważniejszych ośrodków naukowo-analitycznych w dziedzinie ekonomii i rynków finansowych. Więcej o NBP: www.nbp.pl

Narodowy Bank Polski

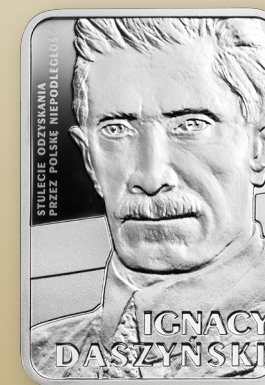
Dbamy o wartość polskiego pieniądza

NARODOWY
BANK POLSKI

Stulecie odzyskania
przez Polskę niepodległości

Ignacy Daszyński

Monety kolekcjonerskie

Stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości – Ignacy Daszyński

4 listopada 2021 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę o nominale 10 zł oraz złotą monetę o nominale 100 zł z serii „Stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości” – „Ignacy Daszyński”.

Ignacy Daszyński (1866–1936), polski polityk socjalistyczny w Galicji, wieloletni poseł w parlamencie austriackim z ramienia Polskiej Partii Socjalno-Demokratycznej Galicji i Górnego Śląska (PPSD), premier rządu lubelskiego w listopadzie 1918 r., poseł Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS) na Sejm RP kolejnych kadencji (od 1919 r.), marszałek sejmu w latach 1928–1930.

Pochodził z wielodzietnej, szlacheckiej rodziny galicyjskiej. W młodości był wielokrotnie aresztowany i pozbawiany prawa do kontynuowania nauki; pozostawał pod wpływem starszego brata, socjalisty, Feliksa. Po jego śmierci, od lat 90. XIX w., rozpoczął samodzielną karierę socjalisty jako publicysta m.in. „Pracy”, autor broszur politycznych, następnie redaktor naczelny organu socjalistów „Naprzód”, a przede wszystkim jako działacz legalnego Stowarzyszenia Oświatowo-Zapomogowego „Siła” i Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Austrii. W 1891 r. przewodniczył delegacji polskich socjalistów podczas II Międzynarodówki, a w 1892 r. współtworzył w ramach partii austriackich socjalistów Polską Partię Socjalno-Demokratyczną Galicji i Śląska Cieszyńskiego. Jako jeden z jej przywódców domagał się, by PPSD miała charakter narodowy, a nie krajowy. Od 1897 do 1911 r. zasiadał z ramienia socjalistów polskich w parlamencie austriackim, zyskując spory autorytet jako znakomity mówca, angażując się w prace legislacyjne m.in. na rzecz demokratyzacji systemu wyborczego c.k. Austro-Węgier czy też przeciw cenzurze.

Po rewolucji 1905 r. zbliżył się do środowiska Józefa Piłsudskiego. W 1912 r. wraz z PPS-Frakcją Rewolucyjną PPSD weszła w skład Komisji Tymczasowej Skonfederowanych Stronnictw Niepodległościowych. Po wybuchu wojny jako członek Wydziału Wykonawczego Naczelnego Komitetu Narodowego opowiedział się za tworzeniem Legionów Polskich, widząc rozwiązanie sprawy polskiej z pomocą Austro-Węgier. W 1917 r. poparł wniosek PSL-Piast stwierdzający, że „jedynym dążeniem narodu polskiego jest odzyskanie niepodległej i zjednoczonej Polski”. Związany politycznie z tworzącym się obozem Piłsudskiego 7 XI 1918 r. stanął na

czale rządu lubelskiego, a następnie – bezskutecznie – próbował na wniosek przyszłego Naczelnika Państwa powołać centralny rząd w Warszawie. Jako jeden z przywódców socjalistów polskich doprowadził do zjednoczenia partii socjalistycznych trzech zaborów. Od 1919 r., gdy został posłem i przywódcą PPS w Sejmie Ustawodawczym, pozostawał parlamentarzystą prawie do końca życia (do 1931 r., kiedy zaczął upadać na zdrowiu). W okresie wojny polsko-bolszewickiej pełnił funkcję wicepremiera w rządzie koalicyjnym Wincentego Witosa (1920–1921).

Przed zamachem majowym PPS nie była w stanie stworzyć żadnej stałej większości parlamentarnej, dlatego Daszyński coraz mocniej poddawał krytyce rządu centroprawicowe oparte na porozumieniu Związku Ludowo-Narodowego z PSL-Piast. Jego doktrynerstwo nie ułatwiało też sojuszu z ludowcami. Wspierał strajki robotnicze, a w swym programie pozytywnym opowiadał się m.in. za rozwojem ruchu spółdzielczego. Jednocześnie jednak nie był w stanie poprzeć postulatów

Nominał 100 zł
metal: Au 900/1000
stempel: lustrzany
średnica: 21,00 mm
masa: 8,00 g
brzeg (bok): napis: Stulecie odzyskania przez Polskę niepodległości
nakład: do 1200 szt.

Nominał 10 zł
metal: Ag 925/1000
stempel: lustrzany
wymiary: 32,00 × 22,40 mm
masa: 14,14 g
brzeg (bok): gładki
nakład: do 11 000 szt.

Projektant: Dobrochna Surajewska
Emitent: NBP
Na zlecenie NBP monety
wyprodukowała Mennica Polska S.A.

chłopskich dotyczących wzmocnienia stanu posiadania ziemi przez włościan polskich niezainteresowanych eksperymentami socjalistycznymi. W 1926 r. poparł zamach majowy w nadziei na przeprowadzenie przez obóz Piłsudskiego reform zgodnych z programem socjalizmu. Szybko zawiódł się na sanacji z powodu dopuszczenia przez wojsko do władzy konserwatystów. Jako marszałek sejmu w latach 1928–1930 stał się jednym z przywódców opozycji antysanacyjnej i twórców Centrolewu, obrońców systemu parlamentarnego. W samej PPS pełnił funkcję przewodniczącego Rady Naczelnej, od 1923 r. był też przewodniczącym Zarządu Głównego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego.

Do końca życia pozostał w konflikcie z piłsudczykami. Jak wielu innych z pokolenia niepokornych nie dorobił się majątku osobistego, całe życie służąc ojczyźnie.

prof. Jan Żaryn